

Το έγκλημα στο Φαρμακονήσι δεν ήταν ούτε τυχαίο, ούτε μεμονωμένο περιστατικό, το έγκλημα είναι διαρκές και το μόνο που αλλάζει είναι ο τόπος στον οποίο συμβαίνει και ο αριθμός των δολοφονημένων. Είναι δυστυχώς άλλο ένα κομμάτι στο πάζλ του ολοκληρωτισμού, στο παζλ που φτιάχνουν το ελληνικό κράτος και οι διεθνείς του συνεργάτες (ΕΕ, ΔΝΤ, ΕΚΤ...) και που η τελική του εικόνα έχει σχεδόν διαμορφωθεί...

Θέλουμε στα αλήθεια να «ξεχνάμε» τις σφαίρες στη Μανωλάδα, τους πνιγμένους στη Θερμή, τη φρίκη της Λαμπεντούζας, τα δεκάδες (γνωστά) περιστατικά άγριων βασανιστηρίων στα αστυνομικά τμήματα και τους λιμενικούς σταθμούς, τους μαχαιρωμένους από φασίστες, που απελαύνονται μόλις τολμήσουν να μιλήσουν για αυτό που τους συνέβη, τα συρμάτινα κλουβιά και τα χωρίς θέρμανση κοντέινερ που περιμένουν όσους δεν πνιγούν στο αιγαίο και που το κράτος αποκαλεί κέντρα φιλοξενίας;

Θέλουμε να συνεχίζουμε να πιστεύουμε ότι η υποτίμηση της ανθρώπινης ζωής μέχρι του σημείου της συγγής δολοφονίας θα περιοριστεί στους μετανάστες γιατί εμείς είμαστε στο κράτος «μας»; Θέλουμε να πιστεύουμε ότι οι δικές μας ζωές θα παραμένουν πολύτιμες και ασφαλείς; Θέλουμε να μη βλέπουμε τις συνεχείς αυτοκτονίες των εδώ απελπισμένων, τις στρατιές των ανέργων, να ξεχνάμε ότι το κράτος «μας» βάζει λουκέτο στις «μη παραγωγικές» δομές (νοσοκομεία, σχολεία, παιδικούς σταθμούς, γηροκομεία, ορφανοτροφεία, ιδρύματα...). Θέλουμε να μη θυμόμαστε ότι στο ρόλο του ενόχου δεν ήταν πάντα οι μετανάστες, αλλά οι εργαζόμενοι του ιδιωτικού, οι εργαζόμενοι του δημοσίου, οι συνταξιούχοι, οι μαθητές, οι πλανόδιοι, οι φοιτητές, οι νοικοκυρές, οι κοντοί με πεταχτά αυτιά; Θέλουμε να μη θυμόμαστε τις βαρβαρότητες της αστυνομίας εναντίον οποιουδήποτε τόλμησε να αντισταθεί στη λαίλαπα, ακόμα και αν το έκανε με τον πλέον ειρηνικό τρόπο; Θέλουμε να μη θυμόμαστε τις μηχανές τις ομάδας διασ να πέφτουν με φόρα πάνω σε άοπλους ανθρώπους;

Και αν αναρωτιόμαστε «**ναι αλλά γιατί να τους πνίξουν;**» η πρώτη απάντηση θα ήταν **γιατί μπορούν** και μάλιστα σχεδόν πάντα ατιμώρητα. Γιατί μπορεί να μην έχουν ακόμα ξεκάθαρες εντολές που να λένε «σκοτώστε», έχουν όμως εντολές που λένε κάντε τους τσόντσο βίωσσι δηλαδή «... άμα τους σκοτώσετε δεν έγινε και τίποτα». Γιατί, όπως έδειξαν ξεκάθαρα οι τελευταίες εκλογές ένα τεράστιο ποσοστό των σωμάτων ασφαλείας εκφράζεται μέσα από φασιστικές συμμορίες που ολοφάνερα ουρλιάζουν για αίμα μεταναστών.

Το ελληνικό κράτος και τα φιλαράκια του έχουν από καιρό ξεκινήσει μια διαδικασία φτωχοποίησης και εξαθλίωσης μεγάλου μέρους των (νομιμότατων) κατοίκων του και ταυτόχρονα, με την πάντα πολύτιμη βοήθεια των Μέσων Μαζικής Εξαχρείωσης, κατασκευάζει εύκολους και ανίσχυρους ενόχους για τα πάντα. Η καθαρά δολοφονική του μηχανή κουρδίζεται και ήδη επιτίθεται στους «απ' έξω» ανεπιθύμητους. Η σιωπηλή συνενοχή μας θα το βοηθήσει να στραφεί γρηγορότερα και προς τα μέσα και ανεπιθύμητοι θα είναι κάθε φορά κάποιοι άλλοι. **Η φιγούρα του μετανάστη, όπως παρουσιάζεται μέσα από τα ΜΜΕ και τα κρατικά γαυγίσματα, αυτή η όχι ακριβώς ανθρώπινη, απλά εκμεταλλεύσιμη σκιά δεν θα αργήσει καθόλου να ταιριάζει σε πολλούς περισσότερους.**

**κατάληψη
στο μπινεϊο**

